



Bacheloroppgave

IDR600 Sport Management

En kvantitativ studie som sammenligner utgifter til organisert idrett i distriktet og by/urbane områder, og hvordan dette påvirker oppvekstmiljøet.

Fredrik Elias Stokke Melheim (7)

Totalt antall sider inkludert forsiden: 35

Molde, 30.05.2023



Høgskolen i Molde
Vitenskapelig høgskole i logistikk

Obligatorisk egenerklæring/gruppeerklæring

Den enkelte student er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler, retningslinjer for bruk av disse og regler om kildebruk. Erklæringen skal bevisstgjøre studentene på deres ansvar og hvilke konsekvenser fusk kan medføre. Manglende erklæring fritar ikke studentene fra sitt ansvar.

Du/dere fyller ut erklæringen ved å klikke i ruten til høyre for den enkelte del 1-6:		
1.	Jeg/vi erklærer herved at min/vår besvarelse er mitt/vårt eget arbeid, og at jeg/vi ikke har brukt andre kilder eller har mottatt annen hjelp enn det som er nevnt i besvarelsen.	<input checked="" type="checkbox"/>
2.	Jeg/vi erklærer videre at denne besvarelsen: <ul style="list-style-type: none">• ikke har vært brukt til annen eksamen ved annen avdeling/universitet/høgskole innenlands eller utenlands.• ikke refererer til andres arbeid uten at det er oppgitt.• ikke refererer til eget tidligere arbeid uten at det er oppgitt.• har alle referansene oppgitt i litteraturlisten.• ikke er en kopi, duplikat eller avskrift av andres arbeid eller besvarelse.	<input checked="" type="checkbox"/>
3.	Jeg/vi er kjent med at brudd på ovennevnte er å betrakte som fusk og kan medføre annullering av eksamen og utestengelse fra universiteter og høgskoler i Norge, jf. Universitets- og høgskoleloven §§4-7 og 4-8 og Forskrift om eksamen §§16 og 36.	<input checked="" type="checkbox"/>
4.	Jeg/vi er kjent med at alle innleverte oppgaver kan bli plagiatkontrollert, jf. høgskolens regler og konsekvenser for fusk og plagiat	<input checked="" type="checkbox"/>
5.	Jeg/vi er kjent med at høgskolen vil behandle alle saker hvor det forligger mistanke om fusk etter høgskolens retningslinjer for behandling av saker om fusk	<input checked="" type="checkbox"/>
6.	Jeg/vi har satt oss inn i regler og retningslinjer i bruk av kilder og referanser på biblioteket sine nettsider	<input checked="" type="checkbox"/>

Personvern

Personopplysningsloven

Forskningsprosjekt som innebærer behandling av personopplysninger iht. Personopplysningsloven skal meldes til Sikt for vurdering.

Har oppgaven vært vurdert av Sikt?

ja nei

- Hvis ja:

Referansenummer:

- Hvis nei:

Jeg/vi erklærer at oppgaven ikke omfattes av Personopplysningsloven:

Helseforskningsloven

Dersom prosjektet faller inn under Helseforskningsloven, skal det også søkes om forhåndsgodkjenning fra Regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk, REK, i din region.

Har oppgaven vært til behandling hos REK?

ja nei

- Hvis ja:

Referansenummer:

Publiseringsavtale

Studiepoeng: 15

Veileder: Solveig Straume

Fullmakt til elektronisk publisering av oppgaven

Forfatter(ne) har opphavsrett til oppgaven. Det betyr blant annet enerett til å gjøre verket tilgjengelig for allmennheten (Åndsverkloven. §2).

Alle oppgaver som fyller kriteriene vil bli registrert og publisert i Brage HiM med forfatter(ne)s godkjenning.

Oppgaver som er unntatt offentlighet eller båndlagt vil ikke bli publisert.

Jeg/vi gir herved Høgskolen i Molde en vederlagsfri rett til å gjøre oppgaven tilgjengelig for elektronisk publisering:

ja nei

Er oppgaven båndlagt (konfidensiell)?

ja nei

(Båndleggingsavtale må fylles ut)

- Hvis ja:

Kan oppgaven publiseres når båndleggingsperioden er over?

ja nei

Dato:

Antall ord: 8 859

Forord

Denne Bacheloroppgaven er en avsluttende oppgave på en treårig Bachelor i Sport management. I løpet av disse tre årene har jeg fått et innblikk i ledelse innen idretten. Jeg har lært alt fra treningslære, journalistikk, økonomi, ledelse, idrettshistorie, psykologi og mye mer. Starten av bachelorstudiet ble preget av Covid-19, men jeg har hatt tre år hvor jeg har lært mye, og fått en annen forståelse av ledelse gjennom ulike teorier som jeg har lært.

I besvarelsen har jeg mye teori og diskusjoner innen temaet inkludering og viktigheten av disse begrepene i idretten. Dette med inspirasjon fra faget IDR207 Managing Sport for Development. Faget handler om «idrett og utvikling» og hvordan bruke idretten i sammenheng med sosiale utfordringer. Idrettsutvikling er også et viktig tema i faget som handler om hvordan vi kan få flere mennesker involvert i idretten.

Begrunnelsen for valg av oppgave er mangfoldig. Selv har jeg en genuin interesse for trening og har helt siden barneårene vært medlem av idrettsfellesskapet. Som student med ny boligadresse var det avgjørende å ta del i idrettsmiljøet også på ett nytt sted. Valg om ønske av oppgavetema har utviklet seg over tid, men ettersom idretten har hatt så stor betydning gjennom hele min oppvekst falt det seg naturlig å forske på gjeldende problemstilling. For å avgrense oppgaven vil det være fokus på barn mellom 5-16 år, der forskningen blir gjennomført i fotball, handball og friidrett. Siden jeg kommer fra en liten bygd på Vestlandet og har deltatt på organisert idrett der gjennom hele oppveksten, er det interessant for meg å sammenligne prisene med idrettslag i byen. Derfor tok jeg den lokale kommunen min Stryn kommune og nabokommunen Gloppen kommune og sammenliknet dette med idrettslag i Oslo. Da jeg er en person som elsker idrett og synes alle skal få delta uansett økonomisk bakgrunn er dette et tema som jeg synes er spennende å gå i dybden på.

Jeg vil takke alle lærerne jeg har hatt gjennom disse tre årene, som har gitt meg mye kunnskap innenfor alle emnene som jeg har tatt. Videre vil jeg takke veilederen min Solveig Straume, som hjalp meg spesielt med å komme godt i gang i starten og videre med god veiledning underveis.

Sammendrag

Norges idrettsforbund har som mål å skape idrettsglede for alle. De mener også at økonomi ikke bør være en barriere for idrettsdeltakelse. Er det slik? Har alle mulighet til å delta på organisert idrett? Finnes det økonomiske og andre barrierer for idrettsdeltakelse? Er det forskjell på avgifter i byen kontra bygdene?

I denne bacheloroppgaven har jeg brukt en kvantitativ metode for å undersøke prisene på medlemskontingent og treningsavgift. I undersøkelsen har jeg undersøkt disse avgiftene med 17 idrettslag fra Stryn og Gloppen kommune, og valgt 17 idrettslag fra Oslo og området rundt Oslo. Målet med studien er å få en forståelse på prisnivået ved å delta i organisert idrett. Samtidig se om det er noe forskjell på prisnivået ved å delta på organisert idrett i bygda kontra byen og område rundt byen. Videre er det laget ulike tabeller og figurer for å sammenligne og forstå de ulike prisforskjellene.

For å få en forståelse av temaet, har jeg fordypet meg i tidligere forskning om viktigheten av at barn og unge deltar i idretten, fattigdom i Norge, idrettens økonomiske barrierer og inkludering av barn fra minoritetsforeldre. Til slutt har jeg drøftet resultatene i undersøkelsen og kommet med en konklusjon.

Innhold

1.0 Introduksjon	9
1.1 Bakgrunn for studiet.....	10
2.0 Teori	12
2.1 Fordeler for barn og unge ved å delta i idrett.....	12
2.2 Fattigdom i Norge	13
2.3 Kostnadsdrivere i idretten	14
2.4 Inkludering av barn fra minoritetsforeldre i idretten.....	15
3.0 Metode.....	17
3.1 Utvalg.....	17
3.2 Kvantitativ metode	18
3.3 Validitet.....	18
4.0 Resultat	20
4.1 Medlemskontingent.....	20
4.2 Treningsavgift	23
5.0 Diskusjon.....	25
5.1 Hva viser funnene	25
5.2 Idrett for alle eller bare de som har råd?	25
5.3 Resultatene sammenliknet med Oslo Economics rapport.....	27
5.4 Forskjellen på satsing i by og bygd.....	29
6.0 Konklusjon.....	31
7.0 Referanser	33

1.0 Introduksjon

Denne besvarelsen skal ta for seg gjeldende problemstilling:

«En kvantitativ studie som sammenligner utgifter til organisert idrett i distriktet og by/urbane områder, og hvordan dette påvirker oppvekstmiljøet»

Norges idrettsforbund har en klar mening om at økonomi ikke skal være en barriere for barn og unges mulighet for å delta i idrett. Idrettspresident Berit Kjøll sier det er bekymringsfullt at økte kostnader i samfunnet også rammer idretten. Familieøkonomien er mer krevende, noe som gir utfordringer når det gjelder deltakelse i idrett.

I starten av 2023 var dette hovedtemaet når Norges Idrettsforbund, med bl.a. Kjøll og kultur og likestillingsminister Anette Trettebergstuen diskuterte saken. Allerede året før, vedtok idrettsstyret at økonomi ikke skal være en barriere for unges deltakelse i idretten. Dette vedtaket førte til at stadig flere idrettslag signaliserte økonomiske utfordringer. Det er ikke lenger bare storbyenes idrettskrinser som sliter økonomisk, man ser at utfordringene finnes i hele landet. Kulturdepartementet og NIF ble enige om at alle barn og unge skal ha mulighet til å drive jevnlig med minst en organisert fritidsaktivitet årlig sammen med andre. Myndighetene skal bidra til at idrettslag ikke møtet økonomiske utfordringer grunnet dette. Det skal bl.a. være dialog mellom Nav og det enkelte idrettslag som kan motta støtte til idrettsdeltakelse. Mange familier sliter økonomisk, og dette vil være en mulighet for disse barna til å utøve sin interesse innen fotball, friidrett etter håndball (Norges Idrettsforbund, 2023).

Kultur og likestillingsdepartementet har det overordnede ansvaret når det gjelder forvaltning av Norsk Tipping AS sitt overskudd til idrettens formål. I 2020 leverte Norsk tipping 6,2 milliarder kroner til staten. Spilleoverskuddet gir idrettsformål 64 %, som skal gi tilskudd til bygging og rehabilitering av idrettsanlegg og som bør fungere som gode sosiale møteplasser for barn og unge i lokalsamfunnet. Det skal også gis tilskudd til inkludering i idrettslag for barn og unge med spesielle behov (Regjeringen.no, 2023).

Kultur og likestillingsminister Trettebergstuen sier i intervju med TV2 31. januar 2023 at vi må sørge for at økte priser og dårligere råd ikke skal gå utover barns mulighet til å delta

i idrett. Over 90 % av befolkningen i landet er innom idretten i barne og ungdomsårene. Den norske idrettsmodellen gir idrettsglede, men er også med på å gjøre Norge til en olympisk medaljegyant. For at alle barn og unge skal kunne delta i idrett på lik linje, må kostnadene ned og like muligheter for alle må opp. Trettebergstuen sier på vegne av regjeringen at de prioriterer breddeidretten. De vil gi momskompensasjon, strømstøtte, større bevilgninger til anlegg og flere hundre millioner til inkluderingstiltak. Nå er det slik at nær dobbelt så mange fra høyere sosiale lag deltar i ungdomsidrett, sammenlignet med ungdom som vokser opp med enklere midler hjemme. Dette må få høyere fokus sier statsråden. Utfordringer i samfunnet skal ikke gå utover barnas mulighet til å delta i idrettsfellesskapet og regjeringen vil prioritere dette, fortelle statsråden (Trettebergstuen, 2023).

1.1 Bakgrunn for studiet

I oktober 2019 var idretts-Norge for første gang samlet til en nasjonal konferanse som omhandlet inkludering. Rundt 300 personer møttes da på Ullevaal stadion for å diskutere dette temaet. Her er visjonen klar: «Idrettsglede for alle i Norge». På hjemmesiden til NIF blir denne visjonen formulert slik: «NIF skal arbeide for at alle mennesker gis mulighet til å utøve idrett ut fra sine ønsker og behov, og uten å bli utsatt for usaklig og uforholdsmessig forskjellsbehandling» (Norges Idrettsforbund, 2023).

Ledelsen i NIF innrømmer at de er langt unna visjonen sin. Statistikk viser at 93% av barn og unge har deltatt i idrettslag. Selv om disse tallene er solide, gjenspeiler ikke dette barn som kommer fra familier med dårligere råd. Idretten sliter spesielt med å få med seg jenter med innvandringsbakgrunn. Derfor kan man si at norsk idrett ikke speiler samfunnets mangfold av hudfarger, språk og bakgrunn (Brennevann, 2019).

Kristiansen & Sonne (2021) skrev en statusrapport om idrettens arbeid for mangfold og mot rasisme. I denne undersøkelsen kom de fram til at deltakelsen personer med minoritetsbakgrunn er relativt lav. Særforbundene påpeker også at deltakelsen speiler samfunnet som helhet i en veldig begrenset grad. I rapporten kommer det også fram at det er få midler i budsjettene til forbundene som er øremerket for å øke antall personer med synlig minoritetsbakgrunn i organisert idrett (Kristiansen & Sonne, 2021).

I 2019 hadde Aftenposten et intervju med den tidligere langslagstjernen Joshua King. I intervjuet snakker de om at kostnadene ved å delta i Oslo-idretten har økt de siste årene, til tross for at idretten får mer penger fra det offentlige. King er en forkjemper for inkludering i idretten, og disse kostnadene har fått angrepspilleren til å reagere. I følge Aftenposten har det blitt dyrere å drive med idrett i Oslo, selv om idretten har fått mer penger fra det offentlige i denne perioden. King mener at barneidretten ikke bør koste noe, enkelt og greit. Barneidretten er en investering for fremtiden, så om man må ha penger bør det være så billig som mulig. Det at man ikke kan bli en ny Ødegaard fordi foreldrene ikke har råd er trist, slår King fast i intervjuet med Aftenposten (Myhre, 2019).

I 2020 skrev idrettspresident Berit Kjøll en kronikk med tittelen: «Den siste ungen må med!». Idrettspresidenten mener når økonomi blir en barriere for idrettsdeltakelse blant unge, svikter vi som samfunn. Videre tilføyer hun at det er idrettens eget ansvar at kostnadene reduseres så mye som mulig ved deltakelse. Dette innebærer å redusere krav til utstyr, kostbare treningsleirer og avgifter. Kjøll og resten av forbundet vil at det skal finnes et kontaktpunkt i hver kommune dit trenere, oppmannen, dirigenten og andre kan gå. Dersom de vet at noen av deltakerne ikke har penger til utstyr, klubbdrakt og andre avgifter som medfører vansker for barn og unge, skal det være mulig å hjelpe disse til idretten. «Vi vet at idretten redder liv», er noe Kjøll sier som jeg bemerker meg, og som viser hvor viktig dette temaet er (Kjøll, 2020).

2.0 Teori

Oppgavens teoridel skal belyses med tidligere forskning på temaet og presenteres for å få en bedre forståelse av emnet. Det vil bli undersøkt fordeler med at barn og unge inkluderes i idretten, hvordan økonomiske forhold påvirker familier når det gjelder medvirkning og hvordan økonomiske barrierer kan ha negative konsekvenser for barns tilstedeværelse i idrett.

2.1 Fordeler for barn og unge ved å delta i idrett

Ifølge Juul, Hjemdal og Aune (2019) viser tidligere forskning at mange barn og unge sliter med depresjon og sin mentale helse. Når det gjelder skoleelever i alderen 13-19 år, viser det at 17,9 prosent av jenter og 5,3 prosent av guttene har et høyt nivå av depresjon. Resultater i studiet viser at barn og unge som driver intensiv trening, rapporterer mindre depressive symptomer enn de som i mindre grad er i fysisk aktivitet.

Ifølge Biddle & Mutrie (2001) bidrar fysisk aktivitet til en sunn mental helse for alle mennesker i samfunnet (med unntak av overtrening og treningsavhengighet). Fysisk aktivitet kan ha en positiv effekt på angst, depresjon, humør, følelser, selvtillit og psykisk dysfunksjon. Organisert idrett er og en svært stor arena for sosialisering og nettverksbygging. Det er en god måte for barn og unge til å sosialisere seg og få venner. En ung kvinne som deltok på et treningsprogram, uttalte seg: «Det er en fin måte å få venner på. Jeg kjente egentlig bare en person i gruppen før jeg kom hit, nå er vi alle venner.» (Coalter, 2005).

Felfe, Lechner & Steinmayr (2016) har gjort en studie på effekten av deltakelse i idrettsklubb. Som resultat fant de ut at barn har nytte av å delta på idrettsaktiviteter når det gjelder prestasjoner på skolen og atferd. Barn som deltar på idrett har i mange tilfelle bedre helse, mindre følelsesmessige problemer og dette fører videre til at de gjør det bedre generelt i alle fag på skolen.

Et annet punkt som er relevant å nevne når det gjelder fordeler for barn og unge ved å delta i idrett er «Positive youth development» (PYD). PYD handler om å bidra til at barn får

nettverk og muligheter. Holt et.al (2017) gjorde en studie hvor de gikk igjennom hele 63 artikler for å undersøke om idrett bidrar til PYD. Når det gjelder de sosiale rapporterte 32 studier at ungdom kunne møte nye mennesker og utvikle nye vennskap gjennom sport. Ungdommen lærer også teamarbeid med å delta i sport. 30 av artiklene rapporterte personlige forbedringer. Det som gikk mest igjen i artiklene var økt selvtillit og selvoppfatning ved å delta i idrett.

2.2 Fattigdom i Norge

For å kunne bidra til integrering av alle barn i idretten må vi først skjønne hvem og hvorfor noen er rammet av relativ fattigdom i Norge. FN anslo i 2019 at rundt 10 % av befolkningen i Norge lever under den relative fattigdomsgrensen. Dette vil si at de tjener mindre enn 60% av medianinntekten, som er gjennomsnittslønnen i Norge (FN, 2023).

Statistikk viser også at forskjellene i samfunnet vårt øker og vi har et voksende utenforskap. Denne type fattigdom er ikke livstruende, men kan gi en risiko for å falle utenfor, gi feilernæring og utvikle psykiske plager. Barnefattigdom er et av de største problemene når det gjelder fattigdom i Norge. Over 115 000 barn i Norge vokser opp i familier med lav inntekt. Over halvparten av de 115 000 er innvandrerbarn (Epeland & Normann, 2021)

For å kunne forbedre inkluderingen i idretten for barn som er rammet av barnefattigdom, må vi først kartlegge hvilke barn som rammes av fattigdom. Altså finne de gruppene i samfunnet som rammes i størst grad av barnefattigdom i Norge. Barn, ungdoms og familiedirektoratet (Bufdir) har utarbeidet noen kjennetegn hvor husholdninger med barn står i risiko for fattigdom. Den første er husholdninger uten yrkestilknytning. At foreldrene ikke er i arbeid eller for eksempel ikke i fullt arbeid og tjener under folketrygdens minsteytelse. Hele 6 av 10 barn bor i husholdninger med lavinntekt med kjennetegn av mangler på yrkestilknytning. Barnefattigdom rammer særlig barn med innvandrerbakgrunn. Det å vokse opp med lav inntekt og utfordringer knyttet til språk, identitet og kjennskap til formelle og uformelle systemer i Norge gjør det utfordrende å bli integrert. Arbeidslivet er en stor arena for integrering, sosialisering og nettverksbygging. Når barn med innvandrerbakgrunn ikke får delta i idrett fordi foreldra ikke har råd faller de

enda lenger utenfor integreringsfellesskapet. Videre har vi barn som kommer fra husholdninger med lav utdanning, enslige forsørgere der store deler av inntekten kommer fra offentlige overføringer, som kjennetegner husholdninger med lav inntekt (Bufdir, 2018).

2.3 Kostnadsdrivere i idretten

De siste årene har økonomiske barrierer for idrettsdeltakelse fått økende oppmerksomhet. Det er godt dokumentert at barn fra lavinntektsfamilier har en begrenset tilgang når det gjelder deltakelse i fritidsaktiviteter som koster penger. Forskning viser at de sosioøkonomiske forskjellene i idrettsdeltakelse henger samme med familienes økonomi. De som ikke deltar på organisert idrett, kommer fra familier med dårligere råd og mindre materielle goder en de som deltar i idretten. Det er utarbeidet rapporter som forsøker å kartlegge kostnadsnivået i idretten. En av rapportene er utarbeidet av Norges fotballforbund, og viser medlemsavgift, treningsavgift, egenbetaling og turneringsdeltagelse. Rapporten konkluderer med at fotballen fortsatt er en rimelig fritidsaktivitet for barn og unge, men at kostnadene likevel er økende i barne- og ungdoms fotball. Oslo Economics undersøkte kostnader i idretten for 9 og 15 åringer, der undersøkelsen viste alle idrettene sett under ett. For 9 åringene ligger de samlede kostnadene for idrettsdeltakelse på rundt 2 650 kroner eller lavere, men for 15 åringer på hele 6 275 kroner (Espedalen, Grønkjær og Strandbu, 2021).

Holt, Kingsley, Tink & Scherer (2011) gjennomførte en studie i Canada hvor formålet var å undersøke lavinntektsfamilier og deres oppfatning av deltakelse i ungdomsidretten. De gjennomførte 35 individuelle intervjuer med foreldre og barn fra 17 lavinntektsfamilier. Etter å ha analysert resultatene utarbeidet de tre hovedfunn: (1) Foreldre og barn rapporterte at idrettsdeltakelsen hadde en rekke personlige og sosiale fordeler. (2) Foreldre rapporterte om flere barrierer og begrensninger som påvirket i hvor stor grad barna kunne delta i idretten og oppnå utviklingsmessige fordeler. (3) Foreldre tilbød flere mulige løsninger på problemet for å engasjere barna sine i sport. De konkluderer med at funnene i studien viser verdien og viktigheten av idrett for lavinntektsfamilier, men at økt innsats er nødvendig for å overvinne de økonomiske barrierene og opprettholde langsiktig deltakelse.

Det har vært en enorm profesjonalisering i idrettslagene de siste årene. Idrettslagene ansetter flere, og det kommer inn flere mennesker med kompetanse og relevant utdanning i form av trenere og ressurser i administrasjonen. Det å ansette kompetente folk medfører høyere lønnskostnader, som videre fører til økte driftskostnader. Disse økte kostnadene vil i mange tilfeller føre til høyere medlemsavgifter og et generelt dyrere idrettstilbud. Videre kan vi jo spørre oss selv om denne utviklingen har en positiv eller negativ innvirkning når det gjelder inkluderingen i idretten. Dette er en tosidet sak. For det første vil disse kostnadene som sagt medføre større avgifter for de som deltar i idretten. På den andre siden vil økt kompetanse blant de ansatte i idrettslag bidra til en mer kunnskapsbasert tilnærming til inkluderingen i idrett. Om idrettslagene jobber aktivt mot dette, vil det kunne ha positive følger for inkluderingen i idrettslagene. Videre kan en høy kompetanse føre til smartere metoder i utførsel når det gjelder økonomiske spørsmål, som igjen kan utvikles billigere. Det vil altså bli mer kostnadseffektivisering i idrettslaget. De ansatte kan jobbe imot det å gjøre kostnadene så lave som mulig. Et sentralt spørsmål i denne diskusjonen blir om idrettslagene jobber nok inn mot inkludering. Idrettslagene kan være innehaver av høy kompetanse innenfor dette temaet, men om det ikke jobbes mot konstruktive mål, har det ingen nytteverdi. Dette vil jeg se nærmere på videre i oppgaven, og undersøke kostnader for barn og unge sin deltakelse i idrettslagene og om det finnes inkluderingstiltak (Espedalen, Grønkjær og Strandbu, 2021).

2.4 Inkludering av barn fra minoritetsforeldre i idretten

I den siste «Ung i Oslo» rapporten kommer det frem at unge med foreldre som tilhører majoritetsbefolkningen fra høyere sosiale lag er mer aktive enn unge fra lavere sosiale lag med innvandrerbakgrunn (Bakken 2018, s.38). Spesielt minoritetsjenter blir fremstilt som den klart mest underrepresenterte gruppen når det gjelder tilhørighet i idretten. Ja, hele 27 % av disse jentene deltar mindre i idrett enn jenter med norsk opphav (Bakken 2019, s.91). Deltakermønsteret i årsrapporten til Norges Fotballforbund (NFF) skriver at minoritetsbefolkningen er underrepresentert i alle ledd (NFF 2019, s. 77). Krav til økonomisk kapital for å være en del av idretten for disse barna er utfordrende, og kan føre til ekskludering for de unge med innvandrerbakgrunn. Den sterke tilknytningen mellom lavinntektsfamilier og minoritetsbarn kan tenkes å forklare mye av deltakermønsteret i organisert idrett for disse barna. Vider kan det også knyttes til kulturelle forhold. Foreldre med innvandrerbakgrunn kan mangle forståelse av viktigheten

når det gjelder fysisk aktivitet for sine barn. Grunnleggende normer kan være av betydning her. Foreldreinvolvering er nemlig viktig i motivasjon for at barn skal trene. Dersom kulturelle, religiøse eller manglende vitenskap ikke gir foreldre mulighet til å se viktigheten av barns trening, kan dette hindre barns aktivitetsnivå (Bakken 2019, s.39).

3.0 Metode

I denne delen vil jeg begrunne metodiske valg som er blitt gjort i studien. Samtidig forklare hvordan de metodiske valgene er med på å svare på problemstillingen.

Formålet med denne studien, er som tidligere beskrevet å svare på gjeldende problemstilling: *En kvantitativ studie som sammenligner utgifter til organisert idrett i distriktet og by/urbane områder, og hvordan dette påvirker oppvekstmiljøet.*

3.1 Utvalg

Det ble gjort ett utvalg, der organisert idrett innen fotball, håndball og friidrett undersøkes, der utvalget gjennomføres i kommunene Stryn, Gloppen og Oslo. Det er undersøkt prisen på medlemsavgift og treningsavgift i idrettslag i kommunene Stryn og Gloppen som tilbyr fotball, håndball og friidrett. Idrettslagene i Stryn og Gloppen ble identifisert gjennom nettsidene Stryn.kommune.no og Gloppen.kommune.no. I Stryn kommune ble det tatt med 10 idrettslag, og i Gloppen kommune ble det tatt med 7 idrettslag. Alle disse idrettslagene tilbydde enten en eller flere av idrettene fotball, håndball og friidrett. Informasjonen om prisene i idrettslaget ble undersøkt ved å bruke nettsidene til idrettslagene. De fleste av idrettslagene hadde ikke informasjon om medlem og treningsavgifter, derfor ble det tatt direkte kontakt med mennesker som sitter i styrene i de ulike idrettslagene gjennom e-post.

Formålet med undersøkelsen var å sammenlikne tallene fra Stryn og Gloppen med idrettslag i Oslo. Det ble det valgt ut 17 idrettslag i Oslo, disse idrettslagene ble valgt ut i forskjellige geografiske områder med hensyn til bykjerne, urbane strøk og bydeler utenfor sentrum. Slik undersøkes mangfoldet som gjenspeiler hele Oslo på best mulig vis. Alle disse idrettslagene har informasjon om medlem og trening- avgift på hjemmesidene sine, noe som gjorde at det ikke var nødvendig å ta kontakt med klubbene gjennom e-post. Det ble også valgt idrettslag som tilbyr minst en av idrettene fotball, håndball eller friidrett.

Siden det blir fokusert på å finne kostnadene ved å delta i organisert idrett i by kontra bygd ble det avgrensa til alderen 5-16 år. Fra 13-16 år ble prisene på å delta på lagene som satser mest tatt med i undersøkelsen, for å undersøke om det er en økonomisk barriere å satse på idrett når man er tenåring. Det ble undersøkt følgende variabler: Medlemskontingent for barn og voksne, treningsavgift for alle aldre, fra 5-16 år, om idrettslaget har hjemmeside og om de tilbyr reduksjon eller andre måter å betale avgiftene for familier som sliter

økonomisk. Det ble ikke tatt med ekstra betalinger for lisenser, forsikring, treningsutstyr, turneringer og andre ekstra utgifter ved å delta. Videre ble det laget en oversikt over dataene i et regneark for å få en best mulig oversikt over kostnadene.

3.2 Kvantitativ metode

Når en kvantitativ tilnærming blir tatt i bruk er det for å få et representativt bilde av en populasjon. Dette innebærer vanligvis å spørre et nokså stort antall enheter. Av praktiske grunner vil det ofte være vanskelig å spørre samtlige enheter, og derfor gjør vi et utvalg. Problemet med en slik tilnærming blir å vite om utvalget er representativt for alle enhetene og dette blir utvalgsproblematikken i undersøkelsen. En av de største fordelene med denne tilnærmingen er at vi kan undersøke svært mange enheter med null til forholdsvis lave kostnader. Ved bruk av kvantitativ metode med mange enheter er det høy mulighet for at frafall vil forekomme. Dette betyr at vi mister enheter i utvalsundersøkelsen. Vi kan også få frafall av variabler ved at vi ikke får svar på enkelte spørsmål (Jacobsen, 2018).

Kvalitativ metode ble valgt under datainnsamlingen for å få en forståelse på kostnadsnivået med å delta i organisert idrett i de nevnte kommunene. Da avgiftene er konkrete og faste, det er heller ikke noen spesielle tilleggsopplysninger vi må ta hensyn til. Siden vi bare ser på tall er det ikke noen spesielt negative sider ved å bruke kvantitativ metode.

3.3 Validitet

Validitet handler om å tolke forskningsresultatene riktig, og vurdere gyldigheten av resultatene. Altså i hvor stor grad funnene i undersøkelsen beskriver virkeligheten av hele populasjonen. Det må vurderes om det er andre faktorer som ikke er tatt med i undersøkelsen, som kan påvirke situasjonen som forskes på (Bjørnnes & Gjevjon, 2019). Når det gjelder å måle de økonomiske barrierene ved å delta i organisert idrett er det mange flere faktorer som spiller inn en de som er tatt med i denne studien. De private kostnadene knyttet til idrettsutfoldelse spiller også inn. Alt fra kjøp av nye fotballer, håndballer eller friidretts sko, til transportkostnader, treninger og kamper spiller også inn. Alle idrettslagene i studien ble vurdert etter samme spørsmål, noe som gjør det oversiktlig og enkelt å vurdere dataene.

Etter å ha vurdert validiteten til studien er det viktig å presisere at denne studien ikke vil gi et svar på hvor mye det koster å delta i organisert idrett. Studien vil gi en forståelse på de økonomiske forskjellene ved å delta i idrettene fotball, handball og friidrett i by kontra bygd. Dette er på grunn av at det er såpass mange andre økonomiske faktorer som spiller inn.

4.0 Resultat

Etter at tallene ble identifisert ble de ført inn i et Exel dokument for å få en oversikt over de ulike avgiftene. Til sammen ble 34 idrettslag identifisert, 17 av disse er fra Stryn og Gloppen kommune og de 17 andre fra Oslo. Resultatdelen vil bli delt inn i to deler der den første omhandler medlemskontingent, og den andre delen omhandler treningsavgiftene. Det er laget tabeller som viser en oversikt over priser og gjennomsnittsavgifter for å sammenlikne prisene i bygdene mot prisene i Oslo og omegn.

4.1 Medlemskontingent

Av de 34 idrettsklubbene har alle en medlemsavgift på minst 100 kr, med unntak av Bul friidrett som har gratis medlemskap for alle under 15 år. Bjørndal idrettsforening (Oslo) har lavest gjennomsnittlig medlemsavgift for både barn og voksne, der de har en avgift på 100 kr for både barn og voksne. Av alle 17 idrettslagene på bygden er det Oppstryn idrettslag (Stryn kommune) som er idrettslaget med lavest gjennomsnittlig medlemsavgift, der de har 100 kr for barn og 200 kr for voksne. Idrettslaget med høyest medlemsavgift er Nordstrand idrettsforening (Oslo) hvor medlemsavgiften ligger på 1000 kr for både barn og voksne. I Stryn/Gloppen er det Stryn friidrett som har høyest medlemsavgift som ligger på 500 kr for både barn og voksne.

Tabellen under viser de fem dyreste medlemsavgiftene på de to forskjellige områdene. Dette er for å se hvordan forskjellen er blant de dyreste idrettslagenes medlemskap.

Topp 5	Stryn/Gloppen	Oslo og omegn
	500 (Stryn friidrett)	1 000 (Nordstrand fotball)
	300 (Markane IL)	1 000 (Nordstrand handball)
	300 (Olden idrettslag)	800 (Strømmen fotball)
	300 (Gloppen Håndballklubb)	550 (Romerike friidrett)
	200 (5 idrettslag, se oversikt)	520 (Lyn fotball)

Figur 1. Topp 5 dyreste medlemskontingent avgiftene i Stryn/Gloppen og Oslo og omegn.

Tabellen under viser de fem dyreste medlemsavgiftene på de to forskjellige områdene. Dette er for å se hvordan forskjellen er blant de billigste idrettslagenes medlemskap.

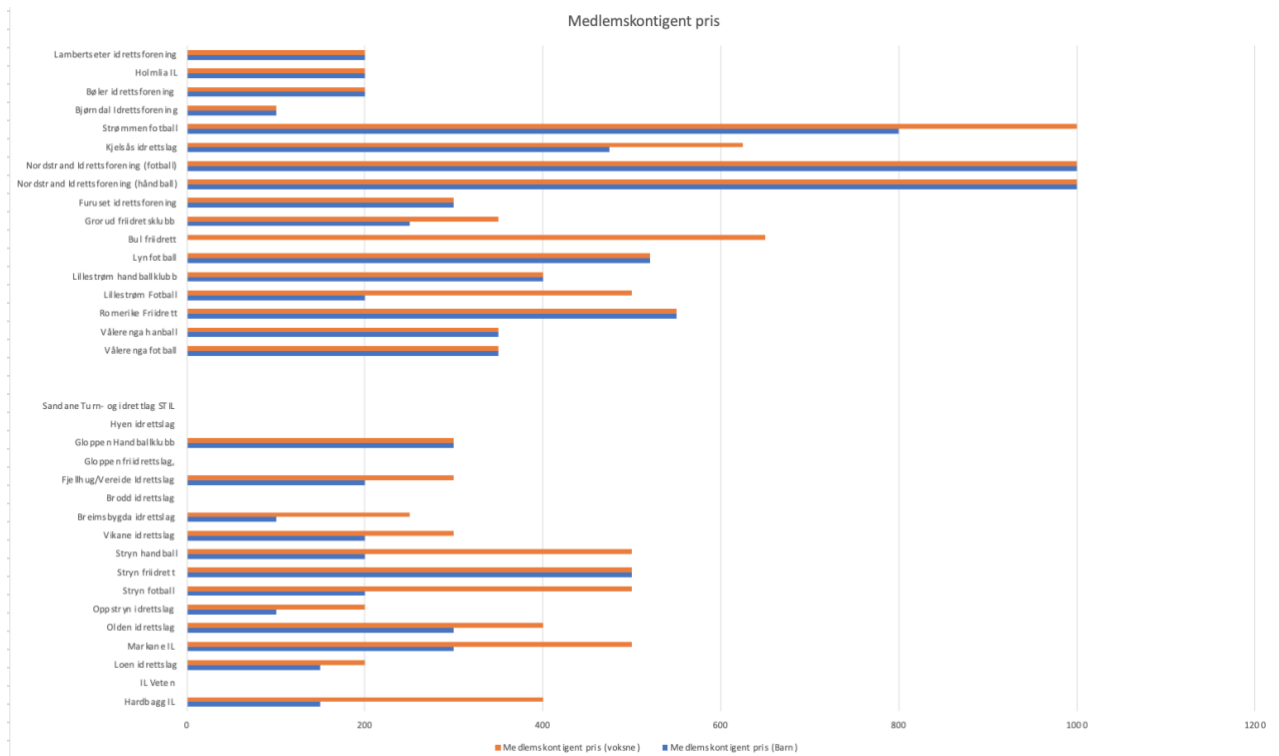
Bunn 5	Stryn/Gloppen	Oslo
	100 (Oppstryn idrettslag)	0 (Bul idrettslag)
	100 (Breimsbygda idrettslag)	100 (Bjørndal idrettsforening)
	150 (Hardbagg IL)	200 (Lambertseter idrettsforening)
	150 (Loen IL)	200 (Bøler idrettsforening)
	200 (5 idrettslag, se oversikt)	200 (Holmlia IL og Lillestrøm fotball)

Figur 2. Topp 5 billigste medlemskontingent avgiftene i Stryn/Gloppen og Oslo og omegn.

Figur 1 og figur 2 viser at det er en forskjell blant de dyreste idrettslagene å være medlem i. Tallene viser at det er omtrent dobbelt så dyrt å være medlem i de fem dyreste idrettslagene i Oslo enn de i Stryn/Gloppen.

Når det gjelder medlemskapsprisen ble det et avvik på Brodd idrettslag, Gloppen friidrettslag, Hyen idrettslag og Sandane Turn-og idrettslag. Det var ikke informasjon om medlemskapsavgiften på nettsiden til Idrettslagene, og de svarte heller ikke på e-post eller andre kommunikasjonsplattformer. Av idrettslagene i Oslo, hadde alle disse informasjonen om medlemskapsavgift på nettsiden deres. Når det gjelder Stryn og Gloppen hadde få idrettslag informasjon om avgifter på nettsiden sine, og dermed ble det sendt ut e-post til idrettslagene for å innhente denne informasjonen.

Som vi ser på tabellen nedenfor, viser den alle idrettslagene sin pris på medlemskap i en sesong for barn og voksne. Den øvre halvdel er idrettslag fra Oslo og den nedre halvdel er fra Stryn og Gloppen kommune. Vi ser ved å studere figuren, at idrettslag fra Oslo har en del høyere medlemsavgift enn de fra Stryn og Gloppen.



Figur 3. Kostnader for medlemskap i idrettslag. Øverste halvdel i Oslo og nedre halvdel i Stryn og Gloppen kommune. Klubber på Y akse og prisen på medlemskontingent på X akse. Blå (barn) og oransje (voksne).

For å få et mer konkret bilde på medlemsavgiftsprisene vil gjennomsnittets avgiften for medlemskap i by og bygd bli regnet ut.

	Barn	Voksne
Oslo	406	488 kr
Stryn og Gloppen Kommune	314 kr	439 kr

Figur 4. Gjennomsnittsavgiften for medlemskap i Oslo og Stryn/Gloppen.

Gjennomsnittsavgiften viser at det koster 92 kr mer å være medlem i et idrettslag i en by enn bygd. For voksne er det 49 kr dyrere å være medlem i idrettslag i Oslo enn Stryn og Gloppen.

4.2 Treningsavgift

Når det gjelder idrettslagenes treningsavgifter i Oslo var det informasjon om prisene i alle 17 idrettslagene på hjemmesiden deres. I Stryn og Gloppen kommune var det lite informasjon om treningsavgifter på hjemmesiden deres, så derfor ble det sendt e-post til de fleste idrettslagene. Det var avvik på Markane IL, Gloppen friidrettslag Stryn friidrett, Brodd idrettslag, Hyen idrettslag og Sandane Turn- og idrettslag. Altså, vi fikk ikke svar fra 5 av de 17 idrettslagene som ble undersøkt i Stryn og Gloppen kommune. Av idrettslagene i Stryn og Gloppen har 4 idrettslag gratis treningsavgift, og i Oslo har ingen av idrettslagene gratis treningsavgift. Videre har Olden idrettslag den billigste treningsavgiften per sesong, om vi ser bort fra de som er gratis på 250 kr for alle årskull. Idrettslaget med høyest treningsavgift per sesong i Stryn/Gloppen er Stryn fotball med en treningsavgift på 650 kr for seksåringer, 1150 kr for 7 og 8 åringer, 1400 kr for 9 og 10 åringer, 2000 kr for 11 og 12 åringer, 2800nkr for 13 og 14 åringer og 3200 kr for 15 og 16 åringer. I Oslo har Furuset idrettsforening lavest treningsavgift per sesong som ligger på 1000 kr for 7 – 9 åringer, 1100 kr for 10 – 12 åringer og 1600 kr for 13 – 16 åringer. På den andre siden har Lyn fotball den høyeste prisen for ungdommer som vil satse på ett høyere nivå. Dette koster 14 750 kr for 13 og 14 åringer og 15 810 kr for 15 og 16 åringer. Furuset idrettsforening har billigst treningsavgift for barn i Oslo på 1000 kr for 7 til 9 åringer og 1100 kr for 10 til 12 åringer.

For å få et mer konkret bilde av forskjellene på treningsavgiften har det blitt utarbeidet en tabell som viser gjennomsnittets avgiften for hver aldersgruppe i Stryn/Gloppen og Oslo- og omegn.

	Stryn/Gloppen	Oslo- og omegn
5 år	175kr	1021kr
6 år	285kr	1395kr
7 år	380kr	1681kr
8 år	380kr	2225kr
9 år	405kr	2314kr
10 år	435kr	2552kr
11 år	535kr	2776kr

12 år	535kr	2951kr
13 år	718kr	4339kr
14 år	754kr	4506kr
15 år	791kr	4655kr
16 år	909kr	4631kr

Figur 5. Gjennomsnitt treningsavgift for idrettslagene i Oslo og Stryn/Gloppen som er med i undersøkelsen.

Tabellen ovenfor viser som sagt gjennomsnitts treningsavgiftene for alle alderskull i Oslo og Stryn/Gloppen. Vi ser at alle treningsavgiftene øker med alderen til deltakerne, unntatt fra 15 til 16 år i Oslo. Det er også en klar forskjell på prisene i Oslo og Stryn/Gloppen, der Oslo har et relativt høyere treningsavgiftsnivå. Prisene øker gradvis oppover til 12 år, men vi ser at det er et større prishopp når deltakerne blir 13 år. Forskjellen på prisene i Oslo og Stryn/Gloppen blir også enda større når deltakerne blir tenåringer.

5.0 Diskusjon

5.1 Hva viser funnene

Resultatene fra denne undersøkelsen viser tydelig at det er en stor forskjell i medlemskontingent og treningsavgift i Oslo og Stryn/Gloppen. Funnene viser at avgiftene er en del høyere i Oslo. Etter å ha studert avgiftene har jeg også kommet fram til at informasjonen om prisene på avgiftene er mangelfull i Stryn/Gloppen, mens i Oslo hadde alle idrettslagene, som er med i studien informasjonen lett tilgjengelig på hjemmesiden deres. Det er overaskende at det ikke finnes informasjon om dette i Stryn/Gloppen, da treningsavgift og medlemskontingent prisene er faste og diskuteres på årsmøtet. For å finne ut hvor mye avgiftene kostet for å delta på idrett i Stryn/Gloppen måtte jeg som sagt ta direkte kontakt med idrettslagene, og jeg fikk heller ikke svar fra alle idrettslagene. Dette er noe som kan være vanskelig for lavinntektsfamilier å gjøre, da det kan oppfattes som «flaut» og ikke ha råd til å betale for barna sine som vil delta i organisert idrett (Straume, 2019).

Derfor er det bedre for alle parter å ha denne informasjonen lett tilgjengelig på idrettslagene sine hjemmeside. Det var også lite muligheter å få informasjon på andre språk en norsk, noe som gjør dette til en barriere for ikke norsk språklige mennesker. Ifølge SSB utgjør barn med innvandrerbakgrunn i alt 18 prosent av alle barn i Norge, men siden 2013 har barn med innvandrerbakgrunn likevel utgjort over halvparten av alle barn med vedvarende lavinntekt. Denne gruppen har også hatt størst økning de siste årene (Epeland & Normann, 2021). Statistikken fra SSB viser at det er stor andel innvandrere barn i Norge og at mange av disse kommer fra lavinntektsfamilier. Det viser viktigheten av at idrettslag tilbyr en oversiktlig og forståelig nettside for familier som ikke snakker norsk. Økt antall innvandrere gjør at idretten har et samfunnsansvar som arena for integrasjon.

5.2 Idrett for alle eller bare de som har råd?

I 2023 publiserte Østhus (2023) i SSB at 3 av 4 barn deltar i organisert idrett på fritiden. Det vises også, at til eldre barna blir, dess større er sannsynligheten for at flere faller utenfor organisert idrett. Fra 9 – 15 år er det 76 prosent som deltar i organisert idrett, men fra 16 – 19 år er det bare 30 prosent som deltar i organisert idrett.

Som vi ser i studien, blir treningsavgiften dyrere til eldre barna og ungdommene blir. Vi ser og at ifølge SSB faller flere barn utenfor idretten til eldre de blir. Videre kan vi stille oss spørsmålet «hvor mye påvirker de økte treningsavgiftene frafallet av ungdommen i idretten?». Vi vet at alle familier ikke har råd til å la barna sine delta i idretten, og derfor gir det mening at det blir mindre deltakelse dess eldre barna blir. Det finnes naturligvis andre grunner til at barna slutte på organisert idrett når de blir litt eldre. Dette kan være grunner som for eksempel at de går lei av idretten og finner nye interesser (Seippel, 2005). Solstad & Bakken gjorde i (2020) en evaluering av «Idrett for alle i Oslo». I denne evalueringen undersøkte de antall medlemskap som noen aldersgrupper hadde i gjennomsnitt i Oslo. Det kom fram at fra alderen 6-12 år har gutter 1,47 medlemskap og jenter 1,22 medlemskap. I alderen 13 – 19 år har gutter 1,08 medlemskap og jenter 0,79 medlemskap. Disse tallene viser også at flere barn faller utenfor idretten til eldre de blir. Ødegård, Bakken & Strandbu (2016) undersøkte «Idrettsdeltakelse og trening blant ungdom i Oslo – barrierer, frafall og endringer over tid». I denne studien lagde de en oversikt over hvor mange ungdommer fra Oslo i alderen 13-19 år som deltar på organisert idrett. De gjennomførte undersøkelsen med å la omtrent 24 000 skoleelever ved omtrent alle ungdomskoler og videregående skoler i Oslo svare på en omfattende spørreundersøkelse. En interessant del de undersøkte var deltakelsesbarrierer for å være med i idrett. I rapporten sin kom de fram til at noen familieressurser er svært viktige i en sammenheng, om barna er i idrettsaktivitet eller ikke. For eksempel har barn som vokser opp i familier med høy utdanning og god økonomi en langt større sannsynlighet for å delta i organisert idrett, enn de som vokser opp i familier med lav utdanning og dårlig økonomi. Det kommer også frem at den største andelen av unge fra lavinntektsfamilier har innvandrerbakgrunn.

Da familier med innvandrerbakgrunn allerede har språk og kultur barriereutfordringer, gjør det denne gruppen til en av de mest sårbare innen idrettsdeltakelse. Da undersøkelsen til Ødegård, Bakken & Strandbu (2016) har kommet fram til at familienes utdanning og økonomi er en av de viktigste faktorene for om unge deltar i organisert idrett, er det problematisk at prisene på idretten er såpass høyere i Oslo. Siden de også har kommet fram til at barn med innvandrerbakgrunn er den største andelen i familier med lav utdanning og dårlig økonomi er dette også et problem. Siden en stor andel av innvandrer familier er bosatt i Oslo.

5.3 Resultatene sammenliknet med Oslo Economics rapport

I 2020 la regjeringen.no ut en rapport hvor «*Oslo Economics i samarbeid med professor Dag Vidar Hanstad ved Norges idrettshøgskole utarbeidet et faktagrunnlag om kostnadene ved deltakelse i organisert idrett*». I faktagrunnlaget ble det blant annet undersøkt hvor mye det koster å delta per sesong. Analysen hadde inkludert 13 idretter som gjør undersøkelsen litt videre en min egen, men det er fortsatt interessant å sammenlikne tallene da både fotball, handball og friidrett som jeg har undersøkt, er med i analysen til Oslo Economics. Faktagrunnlaget kom fram til at deltakelse i organisert idrett for 9-åringer ligger på om lag 3 600 kroner per sesong og om lag 9 600 kroner for 15-åringer. I min undersøkelse kom jeg fram til at samlet medlem og trenings avgift for 9-åringer ligger på 719 kroner i Stryn/Gloppen og 2 720 kroner i Oslo. For 15-åringer ligger de samlede prisene på 1 105 kroner i Stryn/Gloppen og 5 061 kroner i Oslo. Ifølge Oslo Economics utgjør medlemskontingent og treningsavgifter om lag en tredjedel av kostnadene for 9-åringer og en femtedel for 15-åringene (Economics, 2020).

Siden jeg kom fram til den store forskjellen på prisene i Stryn/Gloppen og Oslo blir det vanskelig å sammenlikne kostnadene med faktagrunnlaget til Oslo Economics. Noe som er interessant i faktagrunnlaget er hvor lite av kostnadene som kommer fra treningsavgift og medlemskontingent. Resten av kostnadene kan være alt fra utstyr, egenandeler, turneringer og andre tilleggskostnader. Dette er noe jeg mener er veldig problematisk. Det at kostnadene ved å delta i organisert idrett er så å si umulig å estimere for private husholdninger gjør det veldig uforutsigbart å la barna sine delta i idrett. Det hadde vært positivt for alle, men spesielt familier som ikke har så mye å rutte med om prisen per sesong for å delta i en type organisert idrett hadde blitt estimert av alle idrettslag. Det er selvsagt umulig å estimere den nøyaktige kostnaden, men det er fullt mulig å finne ut omtrent hva det koster å delta. En løsning på dette kan for eksempel være at idrettsforbundet krever at idrettslagene går gjennom alle kostnadene for utøverne på årsmøte og lager en liste til utøverne. Siden idrettslagene har forskjellig mengde turneringer, transportkostnader og ordninger, dugnader og andre ting som påvirker utgiftene vil ikke idrettsforbundet kunne lage en felle liste over utgifter for alle idrettslag. Derfor bør hvert idrettslag lage en egen liste med hva det omtrent koster pr. sesong å delta i idretten. Dette vil være en ordning spesielt lavinntektsfamilier kan nytte seg av. Da de kan planlegge kostnadene, men også kunne spare for å la barna sine kunne delta i

organisert idrett. På denne måte vil familiene kunne forutse utgifter. Siden det er så mange uforutsigbare avgifter, kan det være «skummelt» for lavinntektsfamilier å melde barna sine inni en idrettsgren. Derfor kan en slik liste med hva det omtrent koster å delta i en type organisert idrett, få disse siste barna med i idretten.

Oslo Economics ser også på kostnadsdriverne ved organisert idrett. Utstyrskostnadene utgjør en betydelig del av totalkostnadene og spesielt for ungdommer. Dette varierer selvsagt fra idrett til idrett, og hvor mye idrettslaget satser. Skal et idrettslag satse høyt og ha en stor grad av profesjonalisering trenger de mye utstyr i høy kvalitet. Lagene trenger et kompetent trenersteam, noe som ofte fører til lønnskostnader (Economics, 2020). Det gir mening at utstyrskostnadene er høyere for 15-åringene, og de som er eldre enn de mindre barna. Organisert idrett fokuserer mer på satsing dess eldre barna blir, behovet øker for mer utstyr og et mer kompetent trenersteam er nødvendig.

Når det gjelder profesjonalisering av idrettslagene, handler det om hvor høy grad av betalt arbeidskraft i idrettslaget er. Ifølge Oslo Economics har idrettslag med betalte trenere og administrasjon høyere treningsavgift og medlemskontingent enn de idrettslagene som baserer seg mer på frivillig arbeid. Profesjonalisering handler også om forventningene til utøverne og foresatte, til kvaliteten og profesjonaliteten idrettslagene skal levere. Slik profesjonalisering øker kostnadene gjennom økte forventninger og krav til utstyr, treningsanlegg, idrettsmateriell, og økt treningsmengde og oppfølging (Economics, 2020).

Analyser i Oslo Economics viser også at idrettslag i by- og bynære kommuner er mer profesjonaliserte og benytter seg i større grad av betalte trenere og større administrativt nettverk. Idrettslagene i by- og bynære kommuner har også flere organiserte treningstimer, flere utøvere og finansierer kostnadene i idrettslaget (Economics, 2020). Dette kan være en av de største faktorene til at medlemskontingenten og treningsavgiften er så pass mye høyere i Oslo enn Stryn/Gloppen. Da de fleste idrettslagene i Oslo er større og mer profesjonaliserte enn idrettslagene i Stryn/Gloppen. I resultatdelen ser vi at det er et enda større hopp i prisnivået når utøverne går fra å være barn til og bli tenåringer. Dette prishoppet skjer både i Oslo og Stryn/Gloppen, men i Oslo er det en del større enn i Stryn/Gloppen. Dette kan skyldes at idrettslagene i byer gir ungdommene større satsingspotensiale enn ungdommene på bygda.

Til slutt undersøkte Oslo Economics om kostnadene ved deltakelse i idrett utgjør en barriere. Myndighetene og idretten har som mål at økonomi ikke skal være en barriere for idrettsdeltakelse. Likevel viser forskning at det er barn som av økonomiske grunner ikke har mulighet til å delta i organisert idrett. Barstad og Sandvik (2015) har estimert dette til og gjelde 2 prosent av barna i Norge. Barnefattigdom trekkes frem som et større problem i store byer (Economics, 2020). Da barnefattigdom er et større problem i storbyer enn på bygden er det problematisk at utgiftene ved å delta i organisert idrett er høyere i Oslo enn Stryn/Gloppen.

5.4 Forskjellen på satsing i by og bygd

I undersøkelsen min har det blitt funnet ut at når et barn blir tenåring øker kostnadene for medlemskap og treingsavgift. Oslo Economics har som nemt tidligere sett på utstyrskostnadene og funnet ut at disse er spesielt høye i ungdomstiden for utøverne. Dette gir en indikator på at kostnadene øker betraktelig når utøverne går fra 12 til 13 år. Vi vet også at til eldre man blir, dess mer søkelys på satsing blir det. Som vist på figur 3, ser vi at gjennomsnittsprisene på treningsavgift er veldig mye høyere i Oslo en Stryn/Gloppen. Av alle idrettslagene i Stryn/Gloppen hadde ingen noen spesielle satsingslag som var dyrere en de vanlige lagene. Mens i Oslo hadde nesten alle lagene forskjellige ungdomslag, der de dyreste var mer satsing på. For eksempel hadde satsing laget i alderen 13 og 14 år i Lillestrøm fotball en egenandel på inntil 20 000kr i tillegg til treningsavgiften på 4 500. I Lyn fotball må du betale 10 500 kroner som 13 åring, for å delta på treningslaget, men om du vil spille på førstelaget må du betale hele 14 750 kroner. Oslo har på den andre side noen billigere alternativer også. For eksempel har Bul friidrettslag en treningsavgift på 1 600 kroner for 13 og 14 åringer og 1 800 kroner for 15 og 16 åringer. Furuset idrettsforening har 1 600 kroner for 13 – 16 åringer i treningsavgift. Vi ser at de mest «elite idrettslagene og klubbene» har høyest treningsavgift. For eksempel er Lillestrøm fotball og Vålerenga fotball i Eliteserien, mens for eksempel Furuset idrettsforening ikke er kjente som noen idrettslag i toppen av Norge, i idretter som blir undersøkt her.

Det har blitt gjort forskning på om geografisk plassering påvirker hvorvidt man lykkes som idrettsutøver. I en masteroppgave ved Norges idrettshøgskole undersøkte Harald Skulstad

blant annet hvor spillerne på G15 landslaget kommer fra i Norge. I undersøkningen kom han fram til at de som kommer fra en kommune med over 25 000 innbyggere stiller sterkere enn de som kommer fra en kommune med under 5 000 innbyggere (Skulstad, 2011). I Norges Idrettsforbunds handlingsplan «Idrett for alle i Oslo» (2018) uttaler de at noen av områdene i Oslo er idrettstilbudet svake. Denne svake områdesatsingen handler i all hovedsak om de tilgjengelige ressursene til idrettslagene.

Det er tenkelig at områdene som sliter mest med ressurser, er de geografiske områdene hvor det er mest kriminalitet og lavinntektsfamilier. Dette tyder på at det er stor forskjell på de forskjellige idrettslagene i Oslo. Noen har en god administrativ struktur og god økonomi, mens noen sliter økonomisk. Da vi ser fra resultatene i studien min at det er de største idrettslagene i Oslo som har høyest treningsavgift, kan dette tyde på at det er her det er best satsing for ungdommen. Derfor er det problematisk at du må ha «råd» for å delta på den beste klubben med best utstyr, trenere og kontakter som speidere og agenter. I Stryn/Gloppen er treningsavgiftene på et mye mindre nivå, men Stryn fotball som har den høyeste treningsavgiften i område, er også det fotballaget som er i den høyeste divisjonen av alle andre fotballag i område. De har flest lag og flest trenere. Dette kan tyde på at barna og ungdommen som har råd til å betale mest vil kunne delta på de beste lagene med best oppfølging.

6.0 Konklusjon

Kan økonomiske forhold bidra til at barn og unge hindres i å ta del i organisert idrett? I denne oppgaven har jeg undersøkt prisforskjellene på medlemskontingent og treningsavgift i By- og bynære kommuner og bygd. Jeg har undersøkt prisene til idrettslag i Stryn og Gloppen kommune og sammenliknet dette med priser til 17 tilfeldige idrettslag med forskjellig størrelse og geografisk plassering i Oslo. I figur 1, 2 og 3 ser vi at det er en klart prisforskjell i medlemskontingent og treningsavgifter i Oslo og Stryn/Gloppen. Oslo har en mye høyere gjennomsnittsavgift på spesielt treningsavgift, men også medlemskontingent. Et annet funn er at idrettslag i Stryn/Gloppen har veldig lite informasjon tilgjengelig på hjemmesiden sin, om prisene på nettopp disse avgiftene. På den andre siden hadde alle idrettslagene i Oslo som ble undersøkt informasjon om priser, og disse var lett tilgjengelig på deres hjemmesider. I oppgaven har jeg diskutert flere aspekter innen dette temaet.

Funnene viser også at det blir dyrere å drive med idrett når barn blir tenåringer, dette er særlig i Oslo. Når barna blir tenåringer blir det mer satsing, noe som fører til høyere utstyrs kostnader og et større og bedre trenerteam som ofte er lønna. Disse funnene viser at ungdommene som kommer fra familier med en god inntekt kan ha en fordel når det gjelder satsing på idrett.

Som nevnt i starten av oppgaven sier Joshua King «Det at man ikke kan bli en ny Ødegaard fordi foreldrene ikke har råd er trist», slår King fast i intervjuet med aftenposten (Myhre, 2019). Da kan vi stille oss spørsmålet om hvor mange «Martin Ødegaard» som har falt utenfor idretten og ikke nådd potensialet sitt fordi foreldrene ikke har råd. Også om det er idrettsutøvere som ikke har blitt lagt merke til av speidere fordi foreldrene ikke har råd til at de deltar på de dyreste og beste lagene. Om dette er tilfelle, er det trist og problematisk.

Norge er et av verdens rikeste land, men likevel viser SSB som nevnt tidligere at ikke alle familier har råd til å la barna sine delta i organisert idrett. De fleste idrettslagene i Oslo har ordninger for familier som sliter med å betale disse avgiftene. Når det gjelder Stryn/Gloppen er det uvisst om idrettslagene har slike ordninger, da det er mangelfull informasjon i de fleste idrettslagene. Det å drive med organisert idrett bør være mulig for alle barn og unge, uansett hvor i landet mennesker bor eller hvordan økonomien til

familien er. Organisert idrett er en viktig arena for sosialisering, mestring og læring av andre viktige egenskaper. Med tanke på funnene ser vi at idrettslag spesielt fra mindre plasser bør forbedre informasjonen om avgifter og ordninger spesielt for lavinntektsfamilier.

7.0 Referanser

Biddle, S. J., & Mutrie, N. (2007). *Psychology of physical activity: Determinants, well-being and interventions*. Routledge.

Bjørnnes, A. K., & Gjevjon, E. R. (2019). Kvalitet i kvantitativ metode—et innblikk. *Sykepleien forskning, 14*, 78806.

Brennevann, B. (2019). «Idretten tar seg selv i nakken: - Vi speiler ikke mangfoldet». <https://www.aftenposten.no/sport/i/QoKAOQ/idretten-tar-seg-selv-i-nakken-vi-speiler-ikke-mangfoldet>

Bufdir (2018). https://www.bufdir.no/Familie/Fattigdom/Ny_Barnefattigdom_i_Norge/

Coalter, F. (2005). *The social benefits of sport* (Vol. 17). Edinburgh: SportScotland.

Economics, O. (2020). Økonomi som barriere for idrettsdeltakelse- kostnader og kostnadsdrivere i barne- og ungdomsidrett.

Epeland, J., & Normann, T. M. (2021). *115 000 barn i husholdninger med vedvarende lavinntekt*. <https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/inntekt-og-formue/artikler/115-000-barn-i-husholdninger-med-vedvarende-lavinntekt>

Espedalen, L. E., Grønkjær, K. B., & Strandbu, Å. (2021). Minoritetsforeldre i idretten.

Felfe, C., Lechner, M., & Steinmayr, A. (2016). Sports and child development. *PloS one, 11*(5), e0151729.

FN-sambandet. (2023). Utrydde fattigdom. <https://www.fn.no/om-fn/fns-baerekraftsmaal/utrydde-fattigdom>

Holt, N. L., Kingsley, B. C., Tink, L. N., & Scherer, J. (2011). Benefits and challenges associated with sport participation by children and parents from low-income families. *Psychology of sport and exercise*, 12(5), 490-499.

Holt, N. L., Neely, K. C., Slater, L. G., Camiré, M., Côté, J., Fraser-Thomas, J., ... & Tamminen, K. A. (2017). A grounded theory of positive youth development through sport based on results from a qualitative meta-study. *International review of sport and exercise psychology*, 10(1), 1-49

Idrettsforbundet. (2023). Økonomi skal ikke være en barriere for å delta i idretten. [Økonomi skal ikke være en barriere for å delta i idretten \(idrettsforbundet.no\)](https://www.idrettsforbundet.no/nyheter/2023/ekonomi-skal-ikke-vaere-en-barriere-for-a-delta-i-idretten)

Jacobsen DI. (2015). *Hvordan gjennomføre undersøkelser? : innføring i samfunnsvitenskapelig metode*. (3. utg.) Oslo: Cappelen Damm akademisk

Juul, E. M. L., Hjemdal, O., & Aune, T. (2019). Kan fysisk aktivitet og deltakelse i kulturaktiviteter dempe utvikling av depresjon blant barn og unge?.

Kjøll, B. (2020). *Den siste ungen må med!*
<https://www.idrettsforbundet.no/nyheter/2020/den-siste-ungen-ma-med/>

Kristiansen, E., & Sonne, L. (2021). Idrettsglede for alle: Arbeid for mangfold og mot rasisme.

Myhre, S. M., & Johansen, D. R. (2019). *Joshua King mener barneidrett bør være nesten gratis: - At man aldri kan bli en ny Ødegaard fordi foreldrene ikke har råd, er trist.*

Norges Fotballforbund (2019). Årsrapport 2019.
[NFF verktøykasse - Årsrapport 2019.pdf - Alle dokumenter \(sharepoint.com\)](https://www.nff.no/om-nff/verktoykasse-arsrapport-2019.pdf)

Norges Idrettsforbund. (2018). *Idrett for alle i Oslo – handlingsplan 2018.*
<https://www.idrettsforbundet.no/siteassets/oslo-idrettskrets/dokumenter/handlingsplan.pdf>

Norges idrettsforbund. (2023) Hvem er vi?

<https://www.idrettsforbundet.no/om-nif/hvem-er-vi/>

Regjeringen. (2021). Idrettspolitikken

[Idrettspolitikken - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/no/tema/Idrett/idrettspolitikken/idrettspolitikken-regjeringen.no)

Seippel, Ø. N. (2005). Orker ikke, gidder ikke, passer ikke? Om frafallet i norsk idrett.

Skulstad, H. (2011). *Ulikt sted, ulike muligheter?: en undersøkelse av fødestedseffekt og relativ alderseffekt hos norske landslagsspillere i perioden 1991-2010* (Master's thesis).

Solstad, G. M., & Bakken, A. (2020). Evaluering av «Idrett for alle i Oslo».

Kartleggingsrapport 2020.

Straume, S., Bachmann, K., Skrove, G. K., Nerbøvik, S., & Røvik, K. (2019). Forebygging av økonomisk eksklusjon i norsk fotball.

Trettebergstuen. (2023). Vi skal fortsette å stille opp for idretten-

[Regjeringen skal fortsette å stille opp for idretten \(tv2.no\)](https://www.tv2.no/nyheter/2023/05/16/regjeringen-skal-fortsette-a-stille-opp-for-idretten/)

Ødegård, G., Bakken, A., & Strandbu, Å. (2016). Idrettsdeltakelse og trening blant ungdom i Oslo: Barrierer, frafall og endringer over tid. *Rapport fra Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor*.

Østhus, A. (2023). *3 av 4 barn deltar i organisert idrett på fritiden*.

<https://www.ssb.no/kultur-og-fritid/kultur/statistikk/norsk-kulturbarometer/artikler/3%20av%204%20barn%20deltar%20i%20organisert%20idrett%20p%C3%A5%20fritiden>

